

590. Az Egyháznak a Jézus a fundámentuma

Vad Péter Zsigmond

1. Az Egyház-nak a Jé - zus a fun-dá-men-tu - ma, A szent I - gé-re é - pült fel lel-ki temp-lo - ma. Le-

szállt a menny-ből hív - ni és el - je-gyez-ni őt, Meg - vált-va drá-ga vé - rén a vált-ság-ban hí - vőt.

2. Kihívott minden népből egy lelki népet itt, Kit egy Úr, egy keresztség és egy hit egyesít.
Csak egy nevet magasztal, csak egy cél vonja őt, És egy terített asztal ad néki új erőt.

3. A világ fejedelme feltámad ellene, Vagy hamis tudománytól gyaláztatik neve,
S míg egykor felderül majd az Úrnak hajnala, Csak virrasztói kérdik: „Meddig az éjszaka?”

4. Sok bajban, küzdelemben meghajszolt, megvetett, De szent megújulásért és békéért eped,
Míg látomása egykor dicsőn beteljesül, S a győzedelmes Egyház Urával egyesül.

5. A három-egy Istennel már itt a földön egy, S az üdvözült sereggel egy nép és egy sereg.
Ó, mily áldott reménység: ha itt időnk lejár, Te boldog szenteiddel fenn Nálad béke vár!